

[Ole Vagn Christensen]

cember måtte rykke for at få at vide, hvad der var sket på dette område, og det føler jeg er utilfredsstillende. Jeg håber, at vi i den periode, vi nu går ind i, må opleve det lidt mere positivt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 259:

Forslag til lov om behandling af krav om tilbagebetaling af arbejdsmarkedsbidrag m.v.
Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 3/4 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Der er to sider af det, vi i de seneste dage har lært at kalde ambisagen.

Den ene side er de økonomiske konsekvenser, nemlig spørgsmålet om, hvor mange penge der eventuelt skal betales tilbage, og hvor mange af de penge, der endnu ikke er indbetalt, der skal betales.

Den anden side af sagen er den politiske og retlige, nemlig spørgsmålet om en placering af ansvaret for, at sagen er endt, hvor den er.

De to forslag i dag handler om at mindske de økonomiske konsekvenser af dommen. Markedsudvalget, et samråd i Skatteudvalget i morgen og en kommende forespørgselsdebat i slutningen af måneden vil behandle spørgsmålet om ansvaret, og jeg skal kvittere for, at vi også i dag har fået en række af de nødvendige dokumenter, der skal til for at føre en saglig

debat på det tidspunkt. Men til forslagene i dag.

Det første handler om, hvordan krav om tilbagebetaling af arbejdsmarkedsbidrag skal behandles. Populært sagt kan man sige, at det er spørgsmålet om, hvordan man kan beholde de omkring 50 mia. kr. i statskassen. Der er i hele sagen udelukkende tale om arbejdsmarkedsbidrag og ikke om den parallelle vedtagne lønsumsafgift. Endvidere er det fastslået, at der skal være konstateret et tab hos betaleren af ambibeløb, vel at mærke et tab, som forudsætter, at summen af de arbejdsgiverafgifter, der blev modregnet i hele den omlægning, der blev gennemført i slutningen af 1987, ikke overstiger ambibeløbet. Hvis der herefter skulle være en difference, vil der kun være et tab, hvis differencebeløbet ikke er videregivet til forbrugerne i form af en prisforhøjelse. I princippet er ambibeløbene altså dækket ved sparede omkostninger, og en eventuel difference er betalt af forbrugerne.

Såfremt der skulle være bidragsbetalere, der har haft et tab, anviser forslaget en vej til behandling af disse krav. Det er et væsentligt element, at forslaget utvetydigt afskærer, at blot formodede tab ikke kan modregnes, før kravet er opgjort og anerkendt. For at det skal være meningsfyldt at afskære denne modregningsadgang, er det selvfølgelig en forudsætning, at loven vedtages, før modregning rent faktisk er foretaget. Nu er det sådan, at lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse opererer med, at det træder i kraft fra i fredags, hvor det blev fremsat, men rent praktisk vil det være sådan, at det vil være yderst hensigtsmæssigt at have vedtaget forslaget, inden momsbetalingerne forfalder den 20. april, og derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at spørge skatteministeren, hvordan regeringen forestiller sig proceduren om forslagets vedtagelse.

Forslaget er gennemgående ikke særlig præcist eller velbelyst. Jeg andres lidt over, at der ikke er nogen form for skøn over, hvor meget der ville kunne forventes udbetalt efter de regler, der anvises i forslaget, og at der heller ikke er noget skøn over de administrative konsekvenser. Men jeg skal dog kvittere for, at der i bemærkningerne åbnes mulighed for ressourcer dels til told- og skattemyndighederne, dels til domstolene.